

Krležina Saloma

/Rekvijem za mladog umjetnika/

Monokoreodrama inspirirana različitim inačicama *Salome* Miroslava Krleže nastalima u razdoblju od 1913. do 1963. godine, u svom scenskom izričaju isprepliće arhetipsko, ekspresionističko, salonsko i suvremeno, baš kao i pisac unutar tog dugog stvaralačkog perioda.

Uvertira u dramsku *Salomu* je dio iz Krležine pjesme *Saloma* (objavljena 1918. u *Savremeniku* s napomenom: *fragment iz eposa „Smrt Ivana Preteče“*). Sve dalje slijedi tekst posljednje inačice objavljene u konačnom obliku 1963. u *Forumu*, sa dodatcima rečenica iz inačica 1913., 1914., i 1918. i tko zna koje još godine s obzirom na niz fragmenata bez nadnevka sačuvanih u arhivu NSK.

U odnosu na današnje vrijeme i prostor i uz poticaj teorijskih radova (Suzane Marjanić, Mate Lončara, Branimira Donata, Cvjete Pavlović, i mnogih drugih), dvije su se stvari učinile posebno zanimljivima: *Saloma* kao ogledalo mladog Krleže u vlastitoj Judeji ili rekvijem za mladog umjetnika i *Saloma* kao simbol „Vječnog Ženskog“ ili kako plesati na „pasjem otoku“.

Suvremenost i svevremenost i ove *Legende*, ključne za kazališni čin, potakle su aktivno traženje odgovarajuće forme uprizorenja, a uputu je ponudila Krležina rječita plesačica *Saloma*: „*Uopće: bez naročitih tjelesnih kondicija nitko nema izgleda na uspjeh. Nigdje. Ni na pozornici, ni u politici.*“

Izvodi: Selma Mehić

Gost: Ivan Čačić

Mentorica: Maja Đurinović

Oblikovatelj svjetla: Majkl Mikolić